

Urunk megkeresztelkedése

Iz 55,1-11

Fordítsátok ide füleiteket...

Ti szomjazók, gyertek a vizekre mind, és bár nincsen pénzetek, siessetek ide! Vegyetek ingyen gabonát és egyetek, vegyetek pénz nélkül bort és tejet. Miért költitek a pénzt arra, ami nem kenyér, és a keresetet arra, ami jól nem lakat? Hallgassatok ide, figyeljetek rám, akkor jót esztek, és kövér falatokban lesz részetek. Fordítsátok ide a fületek és gyertek ide hozzám; hallgassatok rám, és élni fog lelketek. ...Keressétek az Urat, amíg megtaláljátok, hívjátok segítségül, amíg közel van! Hagyja el útját a gonosz, és gondolatait a bűnös; térjen vissza az Úrhoz, mert megkönyörül rajta, Istenünkhöz, mert bőkezű a megbocsátásban. Hiszen az én gondolataim nem a ti gondolataitok, és az én útjaim nem a ti útjaitok – mondja az Úr. Igen, amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak az én útjaim a ti útjaitoknál, az én gondolataim – a ti gondolataitoknál.

Ezzel a szakasszal zárul a Deutero-Izajás könyve, amely minden valószínűség szerint a babiloni fogságban sínylődő zsidók lelki vigasztalója volt. Az egész szakasz allegorikus beszédmódot használ vízről, tejről, borról beszél, de nem földi étkezésről akar szólni, hanem Isten tanításával való táplálkozásról. A bensőséges találkozást Istennel a Biblia gyakorta írja le ünnepi étkezéssel (Ez 12, 24,5.11). Sőt gyakorta a bölcsességi irodalom is használja ezeket a képeket Isten lelkével való táplálkozás-ként. A jámbor zsidók a fogságban csak Isten igéjéből és az imádságból erősíthették lelküket. A János evangélium szerint az élet kenyéréből mondott Jézus-beszédben számos áthallást hallhatunk ezzel a felhívással kapcsolatban. Már Jézus lesz a „mennyből alászállott élő kenyér!”. A szöveg második része a 6. verstől az Isten kereséséről szól, amely eredményes lehet mindenki számára, aki elhagyja a „gonosz utat”. Ezzel a felszólítással egybecseng Jézus megterésre szóló felhívása.

Az ókeresztény egyházatyák előszeretettel utalnak a lelki étkezésre és az istenkeresésre a szöveg kapcsán. Gregoriosz Nüsszenosz arról beszél, hogy az Istent egy egész életen keresztül kell keresni. Augustinus pedig a lelki étkezésről beszél (Sir 24,29), mindenki, aki étkezik újra megéhezik, a lelki étkezés azonban Isten arcának keresését jelenti (Zsolt 105,4). Szent Ambrus a szöveget magyarázva megjegyzi, hogy Krisztus

a lelki táplálékért nem kér pénzt, csak hitet. Sőt arra is utal, hogy az első jeruzsálemi gyógyítások az apostolok részéről ezzel a bevezetővel történtek: „Aranyam, ezüstöm nincs, de a Názáreti Jézus nevében kellj föl és járj” (ApCsel 3,6).

Az emberek jó részének életét a „kenyérgond” tölti ki, vagyis az, hogy miként tartja fenn fizikai életét. Sok esetben ennek a túlbiztosítása vezet a felesleges felhalmozáshoz. Sőt a megélhetésért harcolnak és ölnek is az emberek. A megélhetés feltételeinek romlása vagy javítása sok ember számára hosszú ideig az élet egyetlen célja lesz. Ahhoz már lelkileg fejlettebbnek kell lenni, hogy azt az egyszerű igazságot megértsük, az „élet több kenyérenél és ruhánál”. Miután ezt megértettük, akkor kezdődik a lelki táplálék keresése. Sok esetben a silány lelki táplálékkal élő emberek könnyebben fanatizálhatók, míg az igényesebb lelki életet élők kevésbé manipulálhatók. Ezért a politikai hatalmak és rendszerek nem szeretik nagy tömegben az igényes lelki táplálékkal élő független embereket. Csak azokat, akik beérik néhány szlogennel. A keresztények és minden vallásos ember feladata, hogy ezt az igényt az emberekben felkeltse, hogy nem a pillanatnyi jólétet, hanem Istent keressék, aki lelkük tápláléka ezen és a túlvilágon is.